

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

žalobce: **P. H., X,**
zastoupeného JUDr. Martinem Stehlíkem, advokátem, Skrétova 48,
301 00 Plzeň,

proti
žalované: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, Inspektorát v Plzni,**
IČ 75014149, Jiráskovo náměstí 8, 308 58 Plzeň,

v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalované ze dne 4. 12. 2017, č.j. SZPI/AA415-367/2017, ze dne 18. 12. 2017, č.j. SZPI/AA415-378/2017, a ze dne 18. 12. 2017, č.j. SZPI/AA415-379/2017,

takto:

- I. Žaloba proti sdělení ředitele žalované o vyřízení námitek ze dne 4. 12. 2017, č.j. SZPI/AA415-367/2017, se odmítá.**
- II. Rozhodnutí ředitele žalované ze dne 18. 12. 2017, č.j. SZPI/AA415-378/2017, se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.**
- III. Rozhodnutí ředitele žalované ze dne 18. 12. 2017, č.j. SZPI/AA415-379/2017, se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.**

IV. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 23 000 Kč k rukám zástupce žalobce JUDr. Martina Stehlíka do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

1. Žalobou ze dne 31. 1. 2018, doručenou Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) dne 6. 2. 2018, ve znění jejího doplnění ze dne 15. 8. 2018, se žalobce domáhal zrušení *a)* sdělení ředitele inspektorátu žalované o vyřízení námitek ze dne 4. 12. 2017, č.j. SZPI/AA415-367/2017 (dále jen „Sdělení“), *b)* rozhodnutí ředitele inspektorátu žalované ze dne 18. 12. 2017, č.j. SZPI/AA415-378/2017 (dále jen „napadené rozhodnutí I“), a *c)* rozhodnutí ředitele inspektorátu žalované ze dne 18. 12. 2017, č.j. SZPI/AA415-379/2017 (dále jen „napadené rozhodnutí II“). Ředitelem inspektorátu je v souzené věci ředitel Inspektorátu Státní zemědělské a potravinářské inspekce v Plzni (dále též jen „ředitel inspektorátu žalované“).
2. Působnost Státní zemědělské a potravinářské inspekce (dále též jen „SZPI“) pro výkon státního dozoru nad zemědělskými výrobky, potravinami nebo tabákovými výrobky je upravena zákonem č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o SZPI“).
3. Postup orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávných celků, jiných orgánů a právnických nebo fyzických osob, pokud vykonávají působnost v oblasti veřejné správy při kontrole činnosti orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávných celků, jiných orgánů, právnických a fyzických osob je upraven zákonem č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“).
4. Správní řízení je upraveno zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
5. Sdělením bylo o žalobcových námitkách proti protokolu ze dne 9. 11. 2017, č. P085-41016/17, spočívajících v tom, že *„v průběhu kontroly provedené v provozovně žalobce a zaznamenané v tomto protokolu bylo nesprávně konstatováno nesplnění opatření ze dne 9. 11. 2017, č. P176-40589/11/D, ve znění rozhodnutí ze dne 10. 5. 2016, č.j. SZPI/AB417-9/2015“*, rozhodnuto tak, že tato námitka je důvodná a vyhovuje se jí. Ředitel inspektorátu žalované zároveň vydal podle § 21 odst. 1 kontrolního řádu dodatek k protokolu ze dne 4. 12. 2017, č. P085-41016/17, kterým byl ze stávajícího znění bodu 3 protokolu ze dne 9. 11. 2017, č. P085-41016/17, vypouštěn text, ve kterém bylo konstatováno, že uložené opatření ze dne 19. 12. 2011, č. P176-40589/11/D (ve znění rozhodnutí ze dne 10. 5. 2016, č.j. SZPI/AB417-9/2015), nebylo v bodech č. 2 a 3 splněno, a tento text byl nahrazen textem odpovídajícím skutkovému zjištění, tj., že splnění uloženého opatření nebylo možno zkontrolovat, neboť se při kontrole na dané provozovně již nenacházely obaly, které kontrolovaná osoba používala v době kontroly dne 19. 12. 2011. Dále byl uvedený protokol změněn tak, že z něj byl vypuštěn text, který se týkal doby, po kterou bylo nesplněné opatření kontrolováno. Pro přehlednost byl doplněn bod 4 protokolu nadepsaný „Kontrola potravin uváděných na trh v provozovně“, do kterého byla přesunuta skutková zjištění ohledně potravin, které žalobce uváděl dne 9. 11. 2017 na trh a žádost o součinnost (v podrobnostech bylo odkázáno na dodatek protokolu ze dne 4. 12. 2017, č. P085-41016/17). Zbývající námitky byly vyhodnoceny jako nedůvodné, a proto byly zamítnuty.

6. Opatřením č. D060-40464/17/C, které bylo vydáno na základě protokolu ze dne 9. 11. 2017, č. P085-41016/17, byl podle § 5 odst. 2 zákona o SZPI nařízen zákaz uvádění na trh v opatření specifikovaných potravin (lázeňských oplatek) [dále jen „prvoinstanční rozhodnutí I“]. Termín pro splnění byl určen ke dni 9. 11. 2017.

Napadeným rozhodnutím I byl k odvolání žalobce změněn výrok prvoinstančního rozhodnutí I (podle § 5 odst. 5 věty poslední zákona o SZPI) tak, že zákaz uvádění na trh v prvoinstančním rozhodnutí I specifikovaných potravin byl nařízen na základě kontroly dodržování povinností při uvádění potravin na trh a skutkových zjištění popsanych v kontrolním protokolu ze dne 9. 11. 2017, č. P085-41016/17, ve znění dodatku k protokolu ze dne 4. 12. 2017. Provedená změna dále znamenala doplnění výroku prvoinstančního rozhodnutí I v tomto rozsahu: „Všechny v tabulce uvedené potraviny jsou vyráběny mimo katastrální území města Karlovy Vary (v Luhačovicích).

V hlavním zorném poli na obalu kontrolovaných potravin je vyobrazen obrázek Mlýnské kolonády v Karlových Varech nebo Tržní kolonády v Karlových Varech přibližně 10 cm velký zabírající přibližně 1/3 velikosti přední strany krabičky, případně ještě s popisky „Mlýnská kolonáda“, ev. „Mlýnská kolonáda Karlovy Vary“ nebo „Tržní kolonáda Karlovy Vary“. Tyto údaje jsou s výjimkou potraviny uvedené pod číslem 7 v bodu 4 protokolu č. P085-41016/17 ve znění dodatku k protokolu ze dne 4. 12. 2017 ještě umocněny tím, že jsou i na druhé straně papírového obalu oplatek uvedeny v jiné jazykové mutaci – v němčině (vyobrazení Tržní kolonády s popisem „Marktkolonade“ nebo „Marktkolonade Karlsbad“, případně Mlýnské kolonády s popisem „Muhlbrunnkolonnade“ nebo „Muhlbrunnkolonnade – Karlsbad“). Na přední straně krabičky nad obrázkem vyobrazujícím Mlýnskou kolonádu v Karlových Varech nebo Tržní kolonádu v Karlových Varech jsou vyjmenovány na pozadí vybrané „prameny“ s kolonádami nacházejícími se v Karlových Varech (např. Vřídlo – Vřídelní kolonáda, pramen Karla IV, pramen Zámecký dolní, pramen Zámecký horní, pramen Tržní – Tržní kolonáda, pramen Mlýnský - Mlýnská kolonáda).

Obaly některých potravin dále na boční straně obalu obsahují popis: „Nechte se unést podmanivou vůní tradičních lázeňských oplatek z Karlových Varů, města největšího Čecha Karla IV., které svými historickými zákoutími, malebnými uličkami, promenádami a nádhernými lázeňskými lesy zve k příjemným procházkám. Město, které je již od roku 1856 očarováno sladkou vůní oplatek, sice otec české vlasti nezažil, ale jistě by se i on rád oddal tomuto jedinečnému kouzlu.“

Na obalech některých potravin jsou na boční straně v záklopce uzavírání vyjmenovány jednotlivé kolonády s prameny v Karlových Varech, a to včetně jejich teploty (je zde uvedeno celkem 15 pramenů nacházejících se v Karlových Varech): „1. Vřídlo - Vřídelní kolonáda – 73 °C, 2. Pramen Karla IV - Tržní kolonáda 63,8 °C, 3. Pramen Zámecký dolní - Zámecká kolonáda - 55,0 °C, 4. Pramen Zámecký horní - Zámecká kolonáda - 49,8 °C, 5. Pramen Tržní - Tržní kolonáda 61,6 °C, 6. Pramen Mlýnský - Mlýnská kolonáda - 52,7 °C, 7. Pramen Rusalka - Mlýnská kolonáda - 60,1 °C, 8. Pramen knížete Václava I a II - Mlýnská kolonáda - 63,7 °C a 60,4 °C, 9. Pramen Libuše - Mlýnská kolonáda - 59,6 °C, 10. Pramen Skalní - u Mlýnské kolonády - 54,4 °C, 11. Pramen Svoboda - Altán u Lázní III - 59,0 °C, 12. Pramen Sadový - Vojenský Lázeňský ústav - 39,6 °C, 13. Pramen Štěpánka - Před Parkhotelem Richmond - 9 °C až 13,0 °C, 14. Jelení Pramen - Lesní stezka za Grandhotelem Pupp - 10,26 °C, 15. Pramen Hadí - Sadová kolonáda - 30,0 °C“.

Jednotlivá vyobrazení u jednotlivých druhů potravin jsou detailně popsána v protokolu č. P085-41016/17 ze dne 9. 11. 2017, ve znění dodatku ze dne 4. 12. 2017.

Označení výrobků pod pořadovými čísly 1 až 52 (a jejichž název je uveden ve výroku C1 až C49), které jsou uvedeny v bodu 4 protokolu č. P085-41016/17 ze dne 9. 11. 2017, ve znění dodatku k protokolu ze dne 4. 12. 2017, a jsou předmětem tohoto zákazu, výše specifikovanými údaji může vyvolat v průměrném spotřebiteli klamný dojem, že proveniencí výrobků jsou Karlovy Vary, ačkoli jsou vyráběny v Luhačovicích.

Chráněné zeměpisné označení „Karlovarské oplatky“ je ve smyslu čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení č. 1151/2012 chráněno proti jakémukoli nepravdivému nebo zavádějícímu údaji o provenienci, který je použit na vnitřním nebo vnějším obalu, jakož i proti použití obalů, které by mohly vyvolat mylný dojem, pokud jde o původ produktu. Došlo tak k porušení ustanovení čl. 12 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012, o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin, v platném znění. Termín splnění: 9. 11. 2017, 15.00.“

7. Opatřením ze dne 9. 11. 2017, č. P085-41016/17/D, které bylo vydáno na základě protokolu ze dne 9. 11. 2017, č. P085-41016/17, bylo podle § 5 odst. 1 písm. c) zákona o SZPI nařízeno žalobci stažení v opatření specifikovaných potravin ze všech jeho provozoven [dále jen „prvoinstanční rozhodnutí II“]. Důvodem pro vydání prvoinstančního rozhodnutí II byla skutečnost, že popsané potraviny obsahují zavádějící údaje o provenienci, povaze a základních vlastnostech produktu a poškozují ochranu, která je poskytována zapsaným chráněným názvům. Porušeny byly čl. 12 odst. 1 a čl. 13 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) č. 1151/12. Termín splnění byl stanoven ke dni 13. 11. 2017.

Napadeným rozhodnutím II byl k odvolání žalobce změněn výrok prvoinstančního rozhodnutí II tak, že po provedené změně zní, že na základě kontroly dodržování povinností při uvádění potravin na trh a skutkových zjištění popsaných v kontrolním protokolu ze dne 9. 11. 2017, č. P085-41016/17, ve znění dodatku k protokolu ze dne 4. 12. 2017, je podle § 5 odst. 1 písm. c) zákona o SZPI vydáno opatření: „D01: *Kontrolovaná osoba zajistí stažení potravin uvedených pod pořadovými čísly 1 až 52 v bodu 4 protokolu č. P085-41016/17 ze dne 9. 11. 2017, ve znění dodatku ze dne 4. 12. 2017, které jsou označeny mimo jiné těmito údaji:*

V hlavním zorném poli na obalu kontrolovaných potravin je vyobrazen obrázek Mlýnské kolonády v Karlových Varech nebo Tržní kolonády v Karlových Varech přibližně 10 cm velký zabírající přibližně 1/3 velikosti přední strany krabičky, případně ještě s popiskami „Mlýnská kolonáda“ (potraviny pod body 1, 2, 4, 5, 6, 8, 9, 12, 17, 18, 20, 21, 23, 26, 30, 32, 33, 44, 45, 46, 47, 51, 52), ev. „Mlýnská kolonáda Karlovy Vary“ (potraviny pod body 3, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 19, 22, 24, 25, 27, 28, 29, 31, 34, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 48, 49) nebo „Tržní kolonáda Karlovy Vary“ (potraviny pod body 35, 50). Tyto údaje jsou s výjimkou potraviny uvedené pod číslem 7 ještě umocněny tím, že jsou i na druhé straně papírového obalu oplatek uvedeny v jiné jazykové mutaci – v němčině (vyobrazení Tržní kolonády s popisem „Marktkolonade“ nebo „Marktkolonade Karlsbad“, případně Mlýnské kolonády s popisem „Muhlbrunnkolonnade“ nebo „Muhlbrunnkolonnade – Karlsbad“ - jak je uvedeno u i popisu jednotlivých druhů). Na přední straně krabičky nad obrázkem vyobrazující Mlýnskou kolonádu v Karlových Varech nebo Tržní kolonádu v Karlových Varech jsou vyjmenovány na pozadí vybrané „prameny“ s kolonádami nacházejícími se v/ Karlových Varech (např. Vřídlo – Vřídelní kolonáda, pramen Karla IV, pramen Zámecký dolní, pramen Zámecký horní, pramen Tržní - Tržní kolonáda, pramen Mlýnský - Mlýnská kolonáda).

Obaly potravin pod body 35) až 41) dále na boční straně obalu obsahují popis: „Nechte se unést podmanivou vůní tradičních lázeňských oplatek z Karlových Varů, města největšího Čecha Karla IV., které svými historickými zákoutími, malebnými uličkami, promenádami a

nádhernými lázeňskými lesy zve k příjemným procházkám. Město, které je již od roku 1856 očarováno sladkou vůní oplatek, sice otec české vlasti nezažil, ale jistě by se i on rád oddal tomuto jedinečnému kouzlu.“

Dále jsou u potravin pod body 1) až 6) a 8) až 41) na boční straně v záklopce uzavírání vyjmenovány jednotlivé kolonády s prameny v Karlových Varech, a to včetně jejich teploty (je zde uvedeno celkem 15 pramenů nacházejících se v Karlových Varech): „1. Vřídlo - Vřídelní kolonáda - 73 °C, 2. Pramen Karla IV - Tržní kolonáda 63,8 °C, 3. Pramen Zámecký dolní - Zámecká kolonáda - 55,0 °C, 4. Pramen Zámecký horní - Zámecká kolonáda - 49,8 °C, 5. Pramen Tržní - Tržní kolonáda 61,6 °C, 6. Pramen Mlýnský - Mlýnská kolonáda - 52,7 °C, 7. Pramen Rusalka - Mlýnská kolonáda - 60,1 °C, 8. Pramen knížete Václava I a II - Mlýnská kolonáda - 63,7 °C a 60,4 °C, 9. Pramen Libuše - Mlýnská kolonáda - 59,6 °C, 10. Pramen Skalní - u Mlýnské kolonády - 54,4 °C, 11. Pramen Svoboda - Altán u Lázní III - 59,0 °C, 12. Pramen Sadový - Vojenský Lázeňský ústav - 39,6 °C, 13. Pramen Štěpánka - Před Parkhotelem Richmond - 9 °C až 13,0 °C, 14. Jelení Pramen - Lesní stezka za Grandhotelem Pupp - 10,26 °C, 15. Pramen Hadí - Sadová kolonáda - 30,0 °C“.

Označení výrobků pod pořadovými čísly 1 až 52, které jsou uvedeny v bodu 4 protokolu č. P085-41016/17 ze dne 9. 11. 2017, ve znění dodatku k protokolu ze dne 4. 12. 2017, výše specifikovanými údaji může vyvolat v průměrném spotřebiteli klamný dojem, že proveniencí výrobků jsou Karlovy Vary, ačkoliv jsou vyráběny v Luhačovicích.

Chráněné zeměpisné označení „Karlovarské oplatky“ je ve smyslu čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení č. 1151/2012 chráněno proti jakémukoli nepravdivému nebo zavádějícímu údaji o provenienci, který je použit na vnitřním nebo vnějším obalu, jakož i proti použití obalů, které by mohly vyvolat mylný dojem, pokud jde o původ produktu. “

Došlo tak k porušení ustanovení čl. 12 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012, o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin, v platném znění. Termín splnění: 13. 11. 2017.“.

[III] Žaloba

8. Žalobce akcentoval, že jádrem sporu je otázka chráněného zeměpisného označení „Karlovarské oplatky“ (dále jen „CHZO“). Žalobci jsou vytýkána pochybení stran CHZO, kterých se má dopouštět užitím fotografií a popisných textů vztahujících se ke Karlovým Varům na obalech svých výrobků – oplatek. Žalobci bylo v uvedených opatřeních nařízeno okamžité stažení předmětných výrobků z trhu.
9. Žalobce stran geneze sporu konstatoval, že SZPI provedla dne 19. 12. 2011 v jeho provozovně kontrolu dodržování povinností při uvádění potravin do oběhu. Kontrola byla provedena na základě podnětu třetí osoby a týkala se potravin označené jako „Královské oplatky z Karlových Varů“. Žalobci bylo vytýkáno, že tato potravina klame spotřebitele o svém původu, přičemž také dochází k připomenutí CHZO. Výsledek kontroly byl zaznamenán v protokolu č. P176-40589/11, v němž bylo uvedeno, že předmětná potravina obsahuje jednoznačné připomenutí CHZO. Následně bylo vydáno opatření k odstranění zjištěných nedostatků č. P176-40589/11/D, podle něhož byl žalobce povinen přeznačit potraviny s obchodním označením „Královské oplatky z Karlových Varů“ takovým způsobem, aby nedocházelo k připomenutí CHZO. Termín splnění byl stanoven na 31. 12. 2011. Proti tomuto opatření podal žalobce v zákonné lhůtě námitky, v nichž se

domáhal, aby bylo napadané opatření změněno tak, aby byl žalobce povinen přeznačit pouze část označení „z Karlových Varů“. Námitky byly zamítnuty.

10. Žalobce následně přeznačil obaly svých výrobků tak, že vypustil celé spojení „Královské oplatky z Karlových Varů“. Nicméně, s názorem SZPI nesouhlasil a podal proti uvedenému rozhodnutí správní žalobu. Té bylo vyhověno pravomocným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 18. 3. 2016, č.j. 5A 31/2012-76. Správní orgán byl tak dále povinen řídit se názorem soudu, že označení „Královské oplatky“ není zaměnitelné s označením „Karlovarské oplatky“.
11. SZPI v reakci na rozhodnutí soudu vydala dne 10. 5. 2016 nové rozhodnutí, kterým bylo změněno původní opatření č. P176-40589/11/D. Byl sice respektován názor soudu a část o zaměnitelnosti spojení „Královské oplatky“ a „Karlovarské oplatky“ byla z rozhodnutí vypuštěna, ovšem SZPI následně uvedla, že se žalobce dopouští porušování CHZO tím, že jsou na obalu uvedeny fotografie s popisem místa „Mlýnská kolonáda – Karlovy Vary“ a „Tržní kolonáda – Karlovy Vary“. Za závadný byl rovněž považován text na obalech vztahující se ke Karlovým Varům. Tímto rozhodnutím tak SZPI jednoznačně porušila § 2 odst. 4 správního řádu, neboť skutkově shodné případy posuzovala zcela odlišně. Nejprve fotografie a text na obalu nepovažovala za závadné, což sama potvrdila – musela totiž schválit žalobci přeznačení obalů, což se také stalo v protokolu č. PO 13-40589/12. Následně (= o 5 let později) už ovšem fotografie a texty dle názoru SZPI závadné byly, přičemž z žalobcovy strany nedošlo k žádným změnám či událostem, které by takový názorový obrat odůvodňoval. Obaly přeznačené podle původního rozhodnutí SZPI (která je schválila) totiž najednou CHZO opět porušovaly, přestože byly přeznačeny dle požadavků SZPI. Přestože žalobce považoval změnu rozhodnutí za obcházení soudního rozhodnutí, nenapadl jej správní žalobou. Rozhodnutí totiž směřovalo proti konkrétním obalům, jejichž fotografie byly uvedeny v protokolu č. P176-40589/11, přičemž tyto obaly již žalobce několik let vůbec nepoužíval (soudní řízení trvalo přes 5 let). Nepovažoval tedy za účelné a efektivní vynakládat finanční částky a energii na zneplatnění opatření č. P176-40589/11/D, o kterém se domníval, že se ho již netýká.
12. SZPI provedla dne 9. 11. 2017 další kontrolu v žalobcově provozovně. Předmětem byla kontrola splnění výše uvedeného opatření č. P176-40589/11/D. Výsledek kontroly byl zaznamenán v protokolu ze dne 9. 11. 2017, č. P085-41016/17, kde bylo uvedeno, že žalobce opatření č. P176-40589/11/D nesplnil, neboť obaly výrobků uváděných do oběhu v žalobcově prodejně nesplňují požadavky specifikované v tomto opatření. Na základě těchto argumentů byla následně vydána nová opatření, a to prvoinstanční rozhodnutí I a prvoinstanční rozhodnutí II., kterými SZPI nařídila žalobci stažení označených výrobků.
13. Žalobce podal proti oběma prvoinstančním rozhodnutím námitky. Jak již bylo uvedeno, opatření č. P176-40589/11/D bylo vydáno na základě kontroly provedené SZPI dne 19. 12. 2011. Uvedené opatření se tedy vztahovalo k výrobkům, které byly v žalobcově provozovně v této době. Ačkoliv bylo opatření č. P176-40589/11/D na základě pravomocného soudního rozhodnutí změněno dne 10. 5. 2016, stále se vztahovalo ke konkrétně označeným potravinám, resp. jejich obalům, které byly taktéž fotograficky zdokumentovány. Žalobce tak vztáhnul podmínky přeznačení výrobků, resp. jejich část (přestože měly být navíc splněny kumulativně), uvedené v opatření č. P176-40589/11/D na obaly výrobků, které při provedení kontroly v roce 2011 nebyly vůbec uvedeny na trhu. Logicky tak nemohly tedy být ani předmětem uloženého opatření č. P176-40589/11/D.

14. SZPI ve Sdělení uznala žalobcův argument, že se opatření č. P176-40589/11/D vztahuje k výrobkům, které již žalobce nenabízí. Změnila tedy první část rozhodnutí tak, že „splnění uloženého opatření nebylo možno zkontrolovat, neboť se při provedené kontrole předmětné obaly na prodejně nenacházely“. Obdobně též změnila odůvodnění obou prvoinstančních rozhodnutí s tím, že sankce zůstala nezměněna a žalobce je povinen předmětné výrobky okamžitě stáhnout z trhu.
15. Žalobce však považoval za sporné závěry SZPI, podle nichž žalobce porušuje CHZO, neboť předmětem kontroly bylo nejen splnění uvedeného opatření, ale taktéž běžná kontrola inspekce. Samotným důvodem pro konstatování připomenutí CHZO byla přítomnost fotografií a popisných textů na obalech výrobků, které se vztahovaly ke Karlovým Varům. Sporné závěry SZPI vycházely dle názoru žalobce z vadného posouzení skutkového stavu věci.
16. Žalobce konstatoval, že z protokolu č. P085-41016/17 jasně vyplývá, že byla provedena pouze kontrola splnění opatření č. P176-40589/11/D. V protokolu nebylo nijak uvedeno, že by byla provedena obecná kontrola na porušování CHZO, pouze je výslovně uvedena kontrola splnění uvedeného opatření. To bylo také sděleno žalobci a jeho zaměstnancům před zahájením kontroly. Uvedené závěry kontroly se také vztahují pouze k tomuto opatření. V kontrolované provozovně se nacházelo i množství dalších druhů výrobků, které už ze své podstaty (nebyly to poplatky) nemohly CHZO porušovat. Jejich soupis nebyl ovšem SZPI proveden a nebylo ani konstatováno, že tyto výrobky neporušují předmětné CHZO. Žalobce namítal, že SZPI nemůže svévolně zpětně měnit důvody kontroly, jak provedla v předmětném rozhodnutí. Takový postup je v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů dle správního řádu.
17. Žalobce dále odmítal argumentaci SZPI o připomenutí CHZO a v souvislosti s tím poukázal na fakt, že obal výrobku „Královské poplatky“ s vyobrazením Mlýnské kolonády je taktéž registrován jako ochranná známka EU č. 16789729. Dle článku 7 Nařízení Rady (ES) č. 207/2009, registrační úřad EUIPO z moci úřední (absolutní důvody pro zamítnutí) zamítne v rámci věcného průzkumu takovou přihlášku ochranné známky EU, která porušuje práva k zeměpisnému označení, tj. pokud takové označení zneužívá, napodobuje anebo připomíná chráněné zeměpisné označení. EUIPO v rámci zápisného řízení neshledal, že by tato evropská ochranná známka zasahovala do práv ke chráněnému zeměpisnému označení „Karlovarské poplatky“. Uvedené pravomocné správní rozhodnutí o zápisu evropské ochranné známky č. 16789729 do rejstříku EUIPO mělo být při posuzování podobnosti předmětných označení vzato v potaz s ohledem na zásadu legitimního očekávání. Žalobce na základě přesných, nepodmíněných a shodujících se informací, získaných z oprávněných a spolehlivých zdrojů, jakými jsou zákony, dosavadní rozhodnutí SZPI a soudů a judikatury ESD, dospěl k závěru, že při rozhodování SZPI budou dodrženy zásady správního řízení, s vyloučením jakékoliv libovůle či retroaktivity při aplikaci práva. S ohledem na skutečnost, že SZPI byla o registraci evropské ochranné známky č. 16789729 v průběhu kontroly žalobcem informována, mělo být uvedené rozhodnutí o zápisu ochranné známky EU vzato do úvahy v souladu s § 2 odst. 4 a § 8 odst. 1 správního řádu. Jestliže tedy EUIPO neshledal konflikt mezi CHZO a ochrannou známkou EU č. 16789729, žalobce logicky očekával, že bude obdobným způsobem označení posuzováno dalšími orgány státní moci.
18. Závěry SZPI jsou však v přímém rozporu s názorem EUIPO a výše uvedenými ustanoveními správního řádu. Napadená rozhodnutí I a II se ovšem s tímto argumentem

nevypořádala a pouze uvedla, že předmětná ochranná známka EU nebyla zapsána před datem registrace CHZO. To ovšem žalobce netvrdil, poukazoval na rozdílné posouzení situace z pohledu EUIPO a SZPI.

19. SZPI dále argumentovala, že užitím fotografie s Karlovými Vary na obalu výrobku žalobce dochází k připomenutí CHZO. Tento názor žalobce odmítal. Kromě samotných fotografií byly dle SZPI totiž závažné i drobné informační popisky fotografií „Mlýnská kolonáda“ a „Tržní kolonáda“. Tím ovšem SZPI postupovala v rozporu s § 2 odst. 4 správního řádu, kdy při rozhodování u podobných skutkových případů nemají vznikat nedůvodné rozdíly. Na trhu se dlouhodobě vyskytují obaly výrobků, které nesplňují rozporované podmínky užití CHZO, neboť na obalu obsahují vyobrazení Karlových Varů. Na tyto výrobky žalobce v minulosti SZPI upozornil v podání ze dne 22. 3. 2012, které nebylo nikdy ze strany SZPI řádně vyřízeno. Ta informovala ve sdělení ze dne 24. 4. 2012, že kontrola u některých subjektů dále probíhá a žalobce bude o jejich výsledcích dále informován. K tomu již nikdy nedošlo, a nelze tak podnět žalobce považovat za vyřízený. Ze strany SZPI k tvrzeným kontrolám nikdy nedošlo, a proto nemohl být ani žalobce o jejich výsledku informován. Dále pak byl SZPI na osobním jednání na konci roku 2017 předán seznam výrobků, které dle výše uvedené logiky žalovaného porušují CHZO. Ani u těchto subjektů nebyla provedena žádná kontrola.
20. Žalobce v neposlední řadě odmítl, že uvedením informací o vřidelních pramenech v Karlových Varech na obalu jeho výrobku dochází k připomenutí CHZO. Informace o vřidelních pramenech je na obalu výrobku vytištěna na boční straně krabice v záklopce uzavírání. Jestliže tedy není výrobek rozbalen, což se před koupí potravin obvykle neděje, nedostane se spotřebitel vůbec k této informaci. Uvedení těchto údajů tedy nemá žádný vliv na příp. výběr spotřebitele a nemůže ani v teoretické rovině dojít v této souvislosti k ovlivnění spotřebitele, tj. připomenutí chráněného zeměpisného označení. SZPI tento argument v napadených rozhodnutích I a II odmítla, přestože v jejích předchozích vyjádřeních zastávala opačný názor. Ve výše zmíněném dokumentu (odpověď na podnět k provedení kontroly ze dne 24. 4. 2012) stran obalu používaným žalobcovou konkurencí požaduje, aby označení výrobku bylo provedeno dominantně na čelní straně výrobku, resp. jeho obalu. V tomto případě je na čelní straně výrobku dominantně uvedeno „Lázeňské oplatky“ a CHZO není na čelní tj. hlavní prodejní straně, která bývá vystavena při nabízení konečnému spotřebiteli vůbec uvedeno. V tomto případě tedy uvedení dokonce celého znění CHZO dle názoru žalovaného nevádí, protože není na čelní straně. Ovšem u obalů žalobce popisné údaje (nikoliv znění CHZO) uvedené na shodném místě vadí a jsou důvodem připomenutí CHZO. Tento případ názorně demonstruje nekonzistentnost rozhodování SZPI a její zjevně účelovou argumentaci a výklad práva v neprospěch žalobce.
21. SZPI dále argumentovala, že názvy vřidelních pramenů jsou taktéž uvedeny na čelní straně obalů předmětných výrobků. Ovšem tento text je užit jako pozadí pro hlavní označení výrobků „Královské oplatky/Lázeňské oplatky“. Samotný text je pak rozostřený a špatně čitelný, přičemž je nejvíce čitelné slovo „Pramen“. Další text je částečně čitelný pouze po pečlivém a cíleném zkoumání. Průměrný spotřebitel ovšem u výrobku denní spotřeby nebude takto detailně obal rozhodně prozkoumávat (pravděpodobně s lupou). Seznam všech vřidelních pramenů, jak jej v rozhodnutích uvádí SZPI, pak neodpovídá realitě. Většina textu je totiž umístěná za hlavním logem „Královské oplatky/Lázeňské oplatky“, a tudíž není vůbec viditelná a natož čitelná. SZPI tak argumentuje tvrzeními, která jsou založena pouze na jejích domněnkách a nemají reálnou oporu ve skutkovém stavu.

Uvedením takových obecných údajů na obalu výrobku navíc nemůže docházet k připomenutí CHZO. Dle názoru SZPI porušuje CHZO každý obal potravin, který obsahuje jakýkoliv popisný údaj vztahující se ke Karlovým Varům. Takový názor ovšem musí logicky vycházet z předpokladu, že průměrný spotřebitel je osoba podprůměrné inteligence, která není schopna pochopit psaný text a označení výrobku. Judikatura ESD ovšem dovodila, že průměrný spotřebitel je osoba přiměřeně obezřetná a pozorná. Taková osoba si těžko z jakékoliv obecné informace o Karlových Varech vytvoří automaticky asociaci na CHZO.

22. Navíc je uvedený názor v rozporu s reálnou situací na trhu. Jak bylo uvedeno výše, žalobce dlouhodobě upozorňuje na výrobky jiných subjektů, které by měly dle logiky žalovaného porušovat CHZO už jen tím, že jejich obal obsahuje informaci anebo fotografii/obrázek vztahující se ke Karlovým Varům. Přesto jsou tyto výrobky zcela běžně v prodeji na území města Karlovy Vary bez jakýchkoliv překážek ze strany SZPI. Nevýraznějším příkladem jsou lázeňské poplatky s názvem „Kolonáda“ (výrobce Opavia – LU, s. r. o.), které by měly už jen svým názvem dle pravidel SZPI porušovat předmětné CHZO.

[III] Vyjádření žalované k žalobě

23. Žalovaná se k žalobě vyjádřila v podání ze dne 18. 10. 2018. Primárně připomněla, že námitky proti protokolu nejsou vyřizovány formou rozhodnutí, ale pouhým sdělením o vyřízení námitek, proti kterému nejsou opravné prostředky přípustné. Žalovaná měla za to, že se v rámci napadených rozhodnutí dostatečně vyjádřila k odvolacím námitkám (ve velké většině stále se opakujícím a shodným s námitkami žalobními). Proto na jejich obsah odkázala.
24. Žalovaná uvedla, že je orgánem v první řadě kontrolním, tedy je oprávněna zkontrolovat, zda v určitém čase a na určitém místě určitý provozovatel potravinářského podniku dodržuje své povinnosti vyplývající mu z potravinového práva. Jejím smyslem však není při každé návštěvě kontrolované osoby provádět komplexní kontroly ve formě auditu či inventury. Každý provozovatel potravinářského podniku musí dodržovat právní předpisy, národní i nadnárodní, které výrobu a uvádění na trh regulují. Své povinnosti se nemůže zbavit ani tím, že bude poukazovat na pochybení jiných provozovatelů potravinářských podniků.
25. Žalovaná má přesně stanovené postupy a plány kontrol tak, aby bylo dosaženo optimálního kontrolního cíle. Kontroly porušování práv chráněných zeměpisných označení jsou prováděny pravidelně, žalobce však nemůže znát všechny výsledky kontrol, které SZPI provedla (část nevyhovujících zjištění je zveřejněna na www.potravinynapranryri.cz), neboť SZPI není povinna informovat ostatní provozovatele potravinářských podniků o kontrolních zjištění provedených u jejich konkurentů. První žalobcův podnět ze dne 22. 3. 2012 byl řádně zaevidován a byly provedeny příslušné kontroly. Informace o těchto kontrolách byly odvolateli podány dopisem ze dne 24. 4. 2012, č.j. AO425-5/2012. Kontrola výrobků podobného typu byla však od roku 2012 prováděna průběžně stále. Další podání podnětu žalobce je až ze dne 20. 4. 2018, přičemž žalobce odpovědi obdržel ve dnech 18. 5. 2018, 20. 7. 2018 a 24. 8. 2018. Součástí podnětu byly potraviny jiných výrobců porušující dle žalobcova názoru CHZO a rovněž také potraviny, které na trh uvádí žalobce.
26. Žalovaná dále poukázala na rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví (dále jen „ÚPV“) týkající se zrušení ochranných známek ve vlastnictví žalobce. Žalovaná dále poukázala na

rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 4. 2017, č.j. 8A 12/2014-35. Ochranné známky byly zrušeny mj. proto, že obsahovaly slovní prvky „z Karlových Varů“. ÚPV konstatoval, že vzhledem k obsahu názvu známého lázeňského města Karlovy Vary ve spojení s označením druhu výrobku „oplatky“ je nutné dojít k závěru, že ochranná známka je způsobilá klamat spotřebitele, neboť svým zněním (jež je ještě vizuálně podpořeno vyobrazením karlovarské kolonády) připomíná CHZO (v podrobnostech viz uvedená rozhodnutí a rozsudek). Je tedy zřejmé, že žalobci bylo dostatečně známo, že i další správní orgány shledávají použití údaje „Karlovy Vary“, potažmo obrázků příslušných reálií spojených s tímto městem, jako zavádějícího údaje o provenienci v souvislosti s ochranou CHZO.

27. Předmětem kontroly popsané v protokolu ze dne 9. 11. 2017, č. P085-41016/17/D, bylo dodržování povinností při uvádění potravin na trh, což z daných listin jednoznačně vyplývá. Nelze tudíž souhlasit s žalobcem, že předmětem kontroly byla pouze kontrola splnění opatření č. P176-40589/11/D. Bez ohledu na právní posouzení věci na místě v době kontroly dne 9. 11. 2017, je třeba vycházet především ze zjištěného skutkového stavu, který byl v protokolu ze dne 9. 11. 2017, č. P085-41016/17, popsán a definován zcela dostatečně. V dodatku k protokolu ze dne 4. 12. 2017, č. P085-41016/17, byly ze skutkových zjištění učiněny odlišné právní závěry [nebylo shledáno naplnění skutkové podstaty dle § 11 odst. 1 písm. c) zákona o SZPI, nýbrž porušení čl. 12 odst. 1 nařízení (EU) č. 1151/2012]. Odlišné právní posouzení jednání žalobce při kontrole dne 9. 11. 2017 ještě neznamená, že zjištěné skutečnosti nenastaly. Naopak, tyto skutečnosti zůstaly zcela zachovány a bylo třeba pouze správně právně kvalifikovat porušení právních předpisů.
28. Vzhledem k tomu, že i nadále vycházela ze správně zjištěného skutkového stavu a nesprávná byla pouze konstatace právních předpisů, které byly porušeny, přistoupila SZPI k vyhotovení dodatku ke kontrole, kde nesprávnou konstataci nahradila. Stran námitky žalobce, že na jeho provozovně se nacházely i výrobky, které CHZO neporušovaly a nebyly do kontrolního materiálu sepsány, žalovaná uvedla, že do kontrolního materiálu se obvykle sepisují pouze skutečnosti, které jsou se zákonem v rozporu, nikoliv naopak.
29. Stran argumentace zápisem ochranné známky č. 16789729 žalovaná uvedla, že není orgánem schvalujícím zápis ochranných známek, ani orgánem se k zápisu vyjadřujícím. Je však nadána vlastní kontrolní pravomocí a jako taková je věcně i místně příslušná k provádění úředních kontrol nad dodržováním práv k chráněným zeměpisným označením [viz § 3 odst. 1 písm. f) zákona o SZPI]. Co do používání ochranné známky, na kterou žalobce odkázal, žalovaná konstatovala, že samotný zápis ochranné známky ještě neznamená, že může být používána bez omezení. Chce-li ji majitel používat na potraviny typu oplatek, musí dodržovat podmínky specifikace zapsané pro CHZO. Jinak by jejím užitím mohl být spotřebitel klamán ohledně zeměpisného původu výrobku ve smyslu čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1151/2012. Stejně tak jistá omezení pro užívání ochranných známek vyplývají z právní úpravy, která se k ochranným známkám váže. Jedním z důvodů pro zrušení práv majitele ochranné známky dle čl. 58 odst. 1 písm. c) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001, o ochranné známce Evropské unie, je i situace, pokud by ochranná známka v důsledku užívání vlastníkem nebo s jeho souhlasem pro výrobky nebo služby, pro které je zapsána, mohla klamat veřejnost, zejména pokud jde o povahu, jakost nebo zeměpisný původ těchto výrobků nebo služeb. Žalované zdůraznila, že jí nepřísluší se vyjadřovat k rozhodnutí EUIPO a nemá ani jeho rozhodnutí k dispozici.

30. Žalobce uvedl, že nesouhlasí s názorem, že užití fotografií s reáliemi Karlových Varů dochází k připomenutí CHZO, neuvedl však proč. Kontrolované výrobky jsou cíleně prodávány na území Karlových Varů. S tímto městem je spojena letitá tradice zde vyráběných a prodávaných oplatek, které jsou svým způsobem jedinečné. Také z toho důvodu bylo cílem některých výrobců zachovat ochranu těmito oplatkami v tradičním smyslu, a tedy i tradičnímu způsobu výroby. Z tohoto důvodu bylo zažádáno o zápis CHZO a s tím související specifikace. Návštěvníci Karlových Varů oplatky logicky vyhledávají a při jejich nákupu se řídí údaji na obalech potravin, které jsou jim nabízeny. Vzhledem k tomu, že se tito návštěvníci nacházejí na území města Karlovy Vary, jistě se seznámili i s jeho dominantami a reáliemi, což jsou právě kolonády a prameny. Obrázky a názvy kolonád a výčty pramenů jim proto jsou známé a evokují jim automaticky město Karlovy Vary. Z toho pak lze logicky přijmout i oprávněný závěr, že je-li na obalu uveden jakýkoliv údaj evokující Karlovy Vary a tento údaj je uveden právě na výrobcích jako jsou oplatky, jedná se o oplatky zde vyrobené, se kterými si spotřebitelé spojují právě tuto jejich jedinečnost. Tento závěr je platný i s ohledem na skutečnost, že spotřebitelé mohou zakoupit i oplatky, které CHZO splňují a je pro ně tak obtížné jednotlivé výrobky odlišit. Podle právních předpisů EU nelze vnímat průměrného spotřebitele jako statický pojem. Navíc, v předmětné věci není posuzováno plnění běžných požadavků na označování, ale požadavků na chráněné názvy, které mají zprísněný režim ochrany a tím výsadní postavení, které nesmí být ohroženo zneužitím na výrobcích, které stanoveným požadavkům neodpovídají. V důsledku toho příslušné předpisy garantují i zvýšenou ochranu spotřebitele, aby nebyl klamán.
31. Žalovaná byla přesvědčena, že mezi označení způsobilé uvést spotřebitele v omyl lze řadit i označení způsobilé vzbudit domněnku o jiné kvalitě nebo povaze nabízeného zboží. Citovala v té souvislosti z rozsudku Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 5As 113/2013, z něhož vyplývá mj. toto: *„Při posouzení způsobilosti uvést spotřebitele v omyl je třeba zkoumat dané označení jako celek a v jeho rámci zohlednit i jednotlivé prvky, aniž by byl některý z prvků zdůrazněn nebo potlačen či posuzován odděleně od prvků ostatních. Toto posouzení je obvykle realizováno z hledisek fonetických, vizuálních a sémantických.“*
32. Žalovaná dále uvedla, že je bezpředmětné, zda údaje, které mohou být zavádějící ve smyslu provenience výrobku, a tudíž způsobilé evokovat CHZO, jsou uvedeny pouze v přímém zorném poli spotřebitele či nikoliv. Každý výrobek uváděný na trh musí splňovat právní předpisy jako celek. To tedy znamená, že výrobky uváděné na trh odvolatelem nesmí být zavádějící ve vztahu k CHZO rovněž jako celek. Spotřebitel záklopku uzavírání sice nerozbalí při nákupu, nicméně ji jistě rozbalí doma při konzumaci. Tehdy je mu poskytnuta informace, ze které může oprávněně dospět k závěru, že potravina byla vyrobena v Karlových Varech. Je tedy zcela irelevantní, zda je klamán ihned při nákupu či až po zakoupení potraviny. Tento závěr je zcela v souladu se zněním čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 1151/2012, ze kterého je zřejmé, že CHZO je chráněno *proti jakémukoli nepravdivému nebo zavádějícímu údaji o provenienci, který je použit na vnitřním nebo vnějším obalu, jakož i proti použití obalů, které by mohly vyvolat mylný dojem, pokud jde o původ produktu.*
33. Žalovaná rovněž nesouhlasila s námitkou, že text o vřídelních pramenech, použitý „jako pozadí“ pro hlavní označení výrobků „Královské oplatky“, je rozostřený a špatně čitelný, resp. je čitelný až po pečlivém a cíleném zkoumání. Pořízená fotodokumentace, která je přílohou protokolu kontrole, jasně potvrzuje, že text byl čitelný prostým okem a srozumitelný. Žalobcem zmíněná odpověď ze strany žalované ze dne 24. 4. 2012 je

vytržena z kontextu. V dopise je dále uvedeno, že výrobcem příslušných výrobků je společnost Karlovarské oplatky s. r. o., a proto se uvedení pojmu „Karlovarské oplatky“ nelze úplně vyhnout. Nicméně, výrobci bylo uloženo opatření k odstranění nedostatků, přičemž na obale byl doplněn údaj „výrobce“ a tento údaj již nadále nebyl dominantní. Odvolací orgán nemůže požadovat po výrobci, aby si údaj o tom, že výrobky vyrábí (pokud je skutečně vyrábí) na obal neuvedl jen proto, že název jeho obchodní firmy koliduje s CHZO, neboť platná legislativa uvedení údaje o výrobci umožňuje. Kontrolní orgán také nemá právo žádat, aby si výrobce z uvedených důvodů svoji obchodní firmu přejmenoval. Lze však přijmout taková opatření, aby byly údaje správně identifikovány tak, aby se zamezilo porušování právních předpisů, tedy v tomto případě předpisů na ochranu CHZO. Žalobce uvedl jako příklad lázeňské oplatky „Kolonáda“ (výrobce Opavia – LU, s. r. o.), které dle jeho názoru porušují CHZO. Tento výrobek však není předmětem tohoto řízení, nicméně při případné kontrole je samostatně posuzován dle požadavků stejných právních předpisů. Žalobcem uvedený výrobce uvádí na trh lázeňské oplatky kulaté – vanilkové, oříškové a čokoládové. Na obalech je vyobrazena oplatka s vyraženou tryskající fontánou a dvojice lidí v dobových kostýmech. Uprostřed je velkým písmem uvedeno „Kolonáda“. Na výrobcích však nejsou uvedeny žádné reálie z Karlových Varů, které by evokovaly, že výrobek je spjat jakýmkoliv způsobem s tímto městem. Na okraj pak žalovaná uvedla, že vyobrazení je předmětem registrované ochranné známky, pro kterou by svědčila výjimka dle čl. 14 odst. 2 nařízení (EU) č. 1151/2012.

34. Žalovaná nesouhlasila s tvrzením, že SZPI má rozdílný přístup k podnikatelům uvádějícím podobné doplňky stravy na trh. Stěžejní náplní její činnosti je ochrana veřejného zájmu. Obecným cílem potravinového práva je poskytovat spotřebitelům povědomí, které jim umožní informovaně vybírat potraviny a zabránit veškerým praktikám, které je mohou uvést v omyl. V daném případě žalovaná spatřovala důležitý veřejný zájem zejména ve vysoké úrovni ochrany spotřebitele před zavádějícími informacemi a v právu spotřebitelů na poskytnutí informací pravdivých tak, aby na jejich základě mohli pro sebe učinit kvalifikovaný výběr a zakoupit jen takové potraviny, jež odpovídají jejich požadavkům. Žalobce jako provozovatel potravinářského podniku svoji zákonnou povinnost nesplnil, když označil své výrobky na obalu určeném pro spotřebitele v rozporu s požadavky ustanovení čl. 12 odst. 1 nařízení (EU) č. 1151/2012. Žalovaná navrhla žalobu proti sdělení odmítnout a žaloby proti napadeným rozhodnutím I a II zamítnout.

[IV] Další podání účastníků

35. Žalobce reagoval na vyjádření žalované k žalobě podáním ze dne 18. 12. 2018. Namítal, že tvrzení žalované o vývoji legislativy v oblasti posuzování možných konfliktů s CHZO není zcela přesné. Dle žalobceva názoru se legislativa v této oblasti naposledy měnila v roce 2012, přičemž šlo o marginální změnu, která nemohla opodstatňovat naprostou změnu právního názoru žalované. Jak již bylo v žalobě uvedeno, žalovaná původně nepovažovala vyobrazení reálií Karlových Varů na obalech za závadné. Když žalobce následně povinně informoval SZPI o přeznačení obalů, žalovaná k tomu již neměla výhrady a de facto obal výrobku schválila. Teprve když soud odmítnul názor o zaměnitelnosti označení „Královské oplatky“ a „Karlovarské oplatky“, přišla žalovaná s účelovým argumentem o zaměnitelnosti díky uvedeným obrazovým prvkům. V oblasti legislativy ani v chování žalobce nedošlo k takovým změnám, které by opodstatňovaly takovou retroaktivní změnu právního názoru, jakou převedla žalovaná. Žalobce trval na tom, aby žalovaná rozhodovala v jeho případě shodně a obdobně jako u jiných konkurenčních subjektů na trhu.

36. Žalovaná v podání ze dne 22. 1. 2019 zdůvodnila svůj názor na vyloučení sdělení o vyřízení námitek ze soudního přezkumu. Dále odkázala na svá předchozí vyjádření.
37. Žalovaná zaslala soudu další podání datované dne 27. 2. 2020. Trvala v něm na tom, že při kontrole v žalobcově provozovně bylo zjištěno, že jím distribuované výrobky nesplňují podmínky čl. 13 odst. 1 nařízení č. 1151/2012. Svůj názor podpořila aktuální judikaturou Evropského soudního dvora týkající se připomenutí CHZO, resp. pojmu „průměrný, běžně informovaný a přiměřeně pozorný a obezřetný spotřebitel“, kdy především poukázala na rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 2. 5. 2019 ve věci C-614/17, a rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. 6. 2018 ve věci C-44/17 (Scotch Whisky Association proti M. K.). Žalovaná dále konstatovala, že cílem příslušných právních předpisů je zapsaným zeměpisným značením, CHOP i CHZO, poskytovat ochranu, a to jak v zájmu spotřebitelů, kteří nesmí být uvedeni v omyl nesprávným označením, tak podnikatelů, kteří nesou vyšší náklady za účelem zajištění kvality výrobků nesoucích legálně chráněná zeměpisná značení. Tito podnikatelé musí být chráněni před praktikami nekalé soutěže. S ohledem na konstantní judikaturu Evropského soudního dvora lze dovodit, že této ochraně je i v rozsudcích SDEU přiznáván velký význam [viz rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 7. 6. 2018, věc C-44/17 „Glen Buchenbach“; rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 21. 1. 2016, věc C-75/15 „Verlados“].
38. Žalobce reagoval na vyjádření žalované ze dne 27. 2. 2020 podáním ze dne 3. 2. 2020. Zopakoval, že považuje za absurdní tvrzení, že užitím fotografie na obalu výrobku dochází k připomenutí CHZO a odkázal na příslušnou část žaloby. Dále znovu poukázal na nekonzistentnost rozhodovací praxe žalované a evropskou judikaturu označenou žalovanou považoval z převážné části za nepřipadnou a nevztahující se na jeho případ.

[V] Posouzení věci soudem

39. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
40. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
41. Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
42. Strany sporu setrvaly při jednání před soudem konaném dne 5. 3. 2020 na svých stanoviscích.
43. Žaloba je důvodná.
44. Soud se nejprve vyjádří k důvodům odmítnutí žaloby proti Sdělení. Soudní judikatura se ustálila na názoru, že proti protokolu o kontrole, který je v procesu řízení před správním orgánem napadnutelný námitkami, není možné brojit žalobou ve správním soudnictví [a to ani proti protokolu samotnému, ani proti sdělení o vyřízení námitek proti němu podle § 14 zákona o kontrole]. Ona výluka vyplývá z § 70 písm. a) soudního řádu správního, podle kterého jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími ve smyslu legislativní zkratky rozhodnutí podle § 65 soudního řádu správního (= úkon správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti). V té souvislosti lze odkázat například na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2017, č.j. 6 Afs 194/2016-30 (rozhodnutí kasačního soudu

jsou k dispozici na www.nssoud). Ten v uvedeném rozhodnutí vyjevil mj. toto: „[15] *Setrvalá judikatura Nejvyššího správního soudu jak ve vztahu k předchozí právní úpravě obsažené v zákoně č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, (srov. usnesení ze dne 12. 2. 2004, č. j. 5 A 55/2001 - 68, rozsudek ze dne 24. 4. 2013, č. j. 3 Aps 9/2012 - 29), tak i ve vztahu k recentní úpravě obsažené v kontrolním řádu (např. rozsudek ze dne 30. 11. 2016, č. j. 3 As 52/2016 - 28) dospívá k závěru, že protokol o kontrole obsahuje toliko kontrolní zjištění, čili zjištění skutková, jimiž nemůže být nikterak zasaženo do práv kontrolovaného subjektu, a ani „rozhodnutí“ o námitkách proti zjištění uvedenému v protokolu proto nejsou samostatně soudně přezkoumatelná žalobami dle soudního řádu správního. „Zamítnutí námitek kontrolovaného subjektu má pouze ten následek, že se nemění závěr kontrolního protokolu. Za rozhodnutí zasahující do práv stěžovatele lze v daném případě považovat až takové rozhodnutí, jímž mu byla uložena konkrétní povinnost“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2008, č. j. 8 AfS 152/2006–144). Do práv a povinností kontrolovaného subjektu může být zasaženo vždy až v souvislosti s navazujícím řízením, typicky ve správním řízení o správním deliktu. Jak uvedl Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 16. 6. 2009, č. j. 9 As 28/2009–30, „[r]ozhodnutí o námitkách proti obsahu protokolu tak je možno považovat spíše za podklad, na jehož základě může správní orgán o právech a povinnostech stěžovatele rozhodovat ve správním řízení. Teprve v něm může být vydáno meritorní rozhodnutí s dopady do hmotných práv účastníka, proti němuž je žaloba ve správním soudnictví přípustná“.*“.

45. Vzhledem k tomu, že sdělení o vyřízení námitek proti protokolu není samostatně přezkoumatelné ve správním soudnictví, byla v tomto rozsahu žaloba odmítnuta, a to podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. a) s. ř. s.
46. Soud se dále zabýval námitkami, které mířily do přezkoumatelných rozhodnutí, tedy do napadených rozhodnutí I a II.
47. Dle čl. 13 odst. 1 písm. b) a c) nařízení (EU) č. 1151/2012 platí, že zapsané názvy jsou chráněny proti: jakémukoli zneužití, napodobení nebo připomenutí, a to i tehdy, je-li uveden skutečný původ produktů nebo služeb nebo je-li chráněný název přeložen nebo doprovázen výrazy jako „druh“, „typ“, „způsob“, „jak se vyrábí v“, „napodobenina“ nebo podobnými výrazy, včetně případů, kdy jsou tyto produkty používány jako přísada [písm. b)]; jakémukoli jinému nepravdivému nebo zavádějícímu údaji o provenienci, původu, povaze nebo základních vlastnostech produktu, který je použit na vnitřním nebo vnějším obalu, na reklamních materiálech nebo na dokladech týkajících se daného produktu, jakož i proti použití obalů, které by mohly vyvolat mylný dojem, pokud jde o původ produktu [písm. c)].
48. Podle čl. 12 odst. 1 nařízení (EU) č. 1151/2012 může chráněná označení původu a chráněná zeměpisná označení používat každý hospodářský subjekt, který uvádí na trh produkt, jenž vyhovuje odpovídající specifikaci.
49. Nedostatky, které soud vytkl správnímu orgánu, lze shrnout do tří bodů, přičemž všechny spolu úzce souvisí.
 - a) Napadená rozhodnutí se nedostatečným způsobem zabývala tím, co v žalobcově případě chráněné zeměpisné označení konkrétně obsahuje, tedy co zahrnuje a co jím je chráněno.
 - b) Nezdůvodněn zůstal posun v názoru žalované, pokud jde o stanovení žalobcových povinností ve vztahu k CHZO.

- c) Nevypořádaný zůstal námitky týkající se ochranné známky registrované EUIPO v žalobcův prospěch.
50. Předně, na prvoinstanční i napadená rozhodnutí je nezbytné nahlížet prizmatem požadavků na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu. V obecné rovině je tak pochopitelně nezbytné, aby kontrolní orgán v daném případě náležitým způsobem vymezil, co chráněné zeměpisné označení obsahuje, tj. co konkrétně zahrnuje a co je jím chráněno.
51. Žalobce namítal, že SZPI v jeho případě *„nejprve fotografie a text na obalu nepovažovala za závadné, což sama potvrdila – musela totiž schválit žalobci přeznačení obalů, což se také stalo“, aby „následně, o 5 let později, ovšem už fotografie a texty dle názoru SZPI závadné jsou, přičemž ze strany žalobce nedošlo k žádným změnám či událostem, které by takový názorový obrat odůvodňoval.“* To je z hlediska předvídatelnosti rozhodování správních orgánů, jakožto jedné ze základních zásad, kterými se správní orgán musí řídit, významné tvrzení. A rovněž podstatné je, že SZPI takový názorový posun v případě oplatek uváděných do oběhu žalobcem nerozporovala. Pak bylo ovšem nezbytné, aby ho i náležitě odůvodnila. To se ovšem nestalo.
52. Jistě, nelze vyloučit, že pohled na to, co je v určitém časovém období považováno za souladné s požadavky zákona (či prováděcích předpisů), se během plynutí doby změní. Právní teorie ani praxe takový posun nezapovídají, ale musí to být přesvědčivým způsobem zdůvodněno. Nepostačí pouze obecné tvrzení o změně právní úpravy, judikatury či odkaz na to, že i další správní orgány shledávají použití údaje „Karlovy Vary“, potažmo obrázků příslušných reálií spojených s tímto městem, jako zavádějící co do provenience v souvislosti s ochranou CHZO. Taková tvrzení musí být podpořena konkrétními údaji – k jaké změně došlo a co ve vztahu k žalobcem vyráběným oplatkám taková změna přesně znamená. A v té souvislosti je pak navýsost potřebné, aby bylo správním orgánem jasně vyjeveno, co je vlastně obsahem chráněného zeměpisného označení v dané věci. Nic z toho se však nestalo. Výrokové části obou prvoinstančních rozhodnutí po změně provedené napadenými rozhodnutími I a II stran toho obsahují pouze generální tvrzení, podle kterého *„Chráněné zeměpisné označení „Karlovarské oplatky“ je ve smyslu čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení č. 1151/2012 chráněno proti jakémukoli nepravdivému nebo zavádějícímu údaji o provenienci, který je použit na vnitřním nebo vnějším obalu, jakož i proti použití obalů, které by mohly vyvolat mylný dojem, pokud jde o původ produktu.“* Pouze to ovšem v kontextu s uvedeným názorovým posunem v pohledu na nedostatky vytýkané žalobci neobstojí, což vynikne zejména v souvislosti s registrací obalu žalobcova výrobku jako ochranné známky EU.
53. Obal výrobku *„Královské oplatky s lískovými oříšky a s příchutí vanilky 6 ks / 175 g Original Mlýnská kolonáda Königliche Oblaten mit Haselnüsse und mit Vanillengeschmack 6 St / 175 g Marktkolonade ROYAL WAFERS with hazel-nut and vanilla smack“* s vyobrazením Mlýnské kolonády je totiž taktéž registrován jako ochranná známka Evropské unie (k tomu srov. <https://euipo.europa.eu/eSearch/#details/trademarks/016789729>). Pro posouzení důvodnosti námitky je podstatné, že žalobce tuto skutečnost sdělil správnímu orgánu a ten byl povinen se jí zabývat. I tu je třeba aplikovat § 50 odst. 3 správního řádu, podle jehož druhé věty platí, že *v řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.* Soud je toho názoru, že správní orgán v tomto případě onu povinnost zanedbal. Měl k dispozici informaci o zápisu ochranné

známky Evropské unie, žalobce nadto tvrdil, že „Úřad EUIPO neshledal, že by tato ochranná známka zasahovala do práv k chráněnému zeměpisnému označení „Karlovarské oplatky“, když „mělo být při posuzování podobnosti předmětných označení vzato v potaz pravomocné správní rozhodnutí o zápisu této evropské ochranné známky.“ Za těchto okolností se měl správní orgán minimálně zabývat tím, zda EUIPO skutečně takový nesoulad neshledal (ať proto, že se jím vůbec nezabýval, nebo proto, že se jím zabýval a nedospěl k závěru o zásahu do práv k CHZO). Správní orgán měl proto obrátit pozornost nejen na samotný výpis z databáze evropských ochranných známek, ale také na příslušné řízení, které zaregistrování evropské ochranné známky předchází. SZPI však uvedla, že jí nepřísluší se vyjadřovat k rozhodnutí úřadu EUIPO a nemá ani jeho rozhodnutí k dispozici. Byť se dá principiálně souhlasit s tím, co stran obdobné odvolací námitky bylo uvedeno v napadeném rozhodnutí („Samotný zápis ochranné známky však ještě neznamená, že může být používána bez omezení. Chce-li ji odvolatel používat na potraviny typu oplatek, musí dodržovat podmínky specifikace zapsané pro CHZO „Karlovarské oplatky“. Jinak by jejím užitím mohl být spotřebitel klamán ohledně zeměpisného původu výrobku čl. 13 odst. 1 písm. c) nařízení č. 1151/2012.“), jako jediné vypořádání námitky to však ve světle uvedeného nestačí.

54. Popsané vady postupu správního orgánu soud přivedly k závěru o důvodnosti uplatněných námitek.
55. Avšak, soud neshledal pochybení správního orgánu co do obsáhlého souboru námitek týkajících se podnětů ke kontrole ze strany žalobce. Lze k tomu uvést, že správní řízení jsou zahajována buď na žádost, nebo z moci úřední. A právě ex offio jsou zahajovány také kontroly Státní zemědělské a potravinářské inspekce. Podatel případného podnětu nemá veřejné subjektivní právo na to, aby určité řízení bylo zahájeno, příp., aby určitá kontrola byla provedena. A pokud podatel takové právo nesvědčí, nemůže být na něm zkrácen a nemůže být tudíž v tomto smyslu chráněn ve správním soudnictví.
56. Vzhledem k tomu, že soud shledal žalobu ve vztahu k rozhodnutím ředitele inspektorátu žalované ze dne 18. 12. 2017, č.j. SZPI/AA415-378/2017, a č.j. SZPI/AA415-379/2017, důvodnou, obě tato rozhodnutí zrušil podle § 78 odst. 1 věty první s. ř. s. pro vady řízení. V dalším řízení jsou správní orgány vázány právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

[VI] Náklady řízení

57. Žalobce, který měl ve věci úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první soudního řádu správního právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalované, která ve věci úspěch neměla. Žalobce vyčíslil nárok na náhradu nákladů řízení v celkové výši 33 684 Kč včetně DPH, a to za 6 úkonů právní služby (příprava a převzatí zastoupení, podání žaloby, tři replik a účast na jednání soudu), režijní paušál ve výši 1 800 Kč a soudní poplatky.
58. Žalobci byla soudem přiznána náhrada nákladů řízení toliko ve výši 23 000 Kč, skládající se a) ze soudních poplatků za žalobu pouze ve výši 6 000 Kč, a dále b) z odměny zástupce žalobce za celkem pět úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, podání dvou replik a účast na jednání soudu dne 5. 3. 2020) ohodnocené částkou 3 100 Kč/úkon, tj. celkem 15 500 Kč. Náhrada nákladů řízení dále sestává z náhrady hotových výdajů za pět úkonů právní služby po 300 Kč/úkon, celkem 1 500 Kč, vše podle § 7, § 9, § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) a § 13 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách

advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“).

59. Náhrada nákladů řízení za soudní poplatek za žalobu podanou proti Sdělení (o vyřízení námitek ze dne 4. 12. 2017, č.j. SZPI/AA415-367/2017), nemohla být žalobci přiznána, neboť žaloba byla v této části odmítnuta. Soud rovněž nepřiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení za podání (repliky) ze dne 23. 11. 2018, kterým žalobce soudu pouze oznamoval změnu svého právního zastoupení a nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání.
60. Odměna advokáta a náhrada advokáta nemohly být navýšeny o částku odpovídající dani, kterou je advokát povinen z odměny a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.), neboť zástupce žalobce soudu nedoložil, že je registrován jako plátce daně z přidané hodnoty, a tento údaj nebyl zjištěn ani v registru ekonomických subjektů.
61. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalované určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena pariční lhůta podle § 160 odst. 1 část věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem žalované tuto platbu realizovat).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 5. 3. 2020

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D. v.r.
předseda senátu